

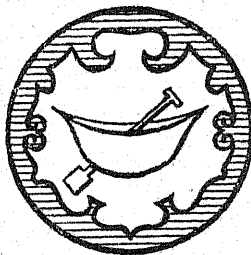
DZIENNIK

ZARZĄDU

Redakcja i administracja
Plac Wolności 1.

Administracja czynna od godz. 9—12 wp.
Redakcja od godz. 1—2 po południu.

Prenumerata: Kwartalnie . Mk. 90.—
Miesięcznie . " 30.—

M. ŁODZI

Ogłoszenie: Wiersz nonparelowy (cztery szpalty na stronie) Mk. 6.— Przed tekstem Mk. 15.— za wiersz (dwie szpalty na stronie). Drobnie 1 marka za wyraz. Najmniejsze ogłoszenie mk. 10.—

Cena egzemplarza 10 Marek

Nr. 52 (63.)

Łódź, wtorek, 28 grudnia 1920 r.

Rok II.

Od Administracji.

Wobec nieustannego wzrostu wszelkich kosztów wydawnictwa zmuszeni jesteśmy do podwyższenia od dnia 1 stycznia 1920 r. premuneratory kwartalnej do wysokości mk. 90.— zaś miesięcznej do mk. 30.— Cena egzemplarza pojedynczego wynosi mk. 10.—

Stawki opłat za ogłoszenia są następujące: za wiersz nonparelowy (4 szpalty na stronie) mk. 6.—, przed tekstem (na stronie 2 szpalty) mk. 15.— ogłoszenia drobne mk. 1 za wyraz, najmniejsze ogłoszenie marek 10.—

Dział Sprawozdawczy

Z obrad Rady Miejskiej.

Protokuł

63 (II sesji) posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dn. 14 grudnia 1920 r.

Komplet radnych: 72. Komplet członków Magistratu 11. Obecnych radnych: 49. Obecnych członków Magistratu: 9.

Posiedzenie otworzył o godz 7 min. 30 wieczór przewodniczący Rady Miejskiej, r. A. Remiszewski, w obecności quorum Rady (58 członków), zaprosiwszy do stołu prezydjalnego rr. sekretarzy: W. Doleckiego i K. Sadoczyńskie-

go, oraz sekretarza Prezydium, p. P. Rundo, do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

1. Zawiadomienia radnych: Baumgartena, Bińkowskiej, Braudego, Fichny, Gerhardta, Grossa, Kalużyńskiego, Kenigsberga, Klocmana, Koziołkiewiczówny, Kropfa, Orzechowskiego, Przybylskiego, Pudlarza, Rosenblatta, Szymańskiego, Waszkiewiczza, Włodarskiego, Zyngerowej, u-sprawiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu w dniu dzisiejszym.—

2. Odezwę Magistratu — Urzędu Mieszkaniowego — w sprawie nieprzybywania radnych na posiedzenia Delegacji Mieszkaniowej.

3. Odezwę Okręgowej Komisji Związków Zawodowych w Łodzi o rozpoczęciu czynności sekretarjatu, którego biuro mieści się w Łodzi przy ul. Al. 1 Maja № 2.

4. Odezwę Województwa Łódzkiego, Departamentu Samorządowego, № S. M. 1406/S II z dnia 2. grudnia 1920 r. w sprawie statutu o jednorazowej daninie na cele obrony Państwa treści następującej:

„W związku ze sprawozdaniem Magistratu z dnia 19. IX. 1920 № 4697/20—I dotyczącym uchwały Rady Miejskiej m. Łodzi w przedmiocie jednorazowej daniny na cele obrony Państwa, Województwo oznajmia, iż Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w reskrypcji z dnia 29. XI. 1920 r. № S. F. 1966/3, zakomunikowało w powyższej sprawie co następuje:

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu na zasadzie art. 38 Dekretu o Samorządzie Miejskim (Dz. Pr. № 13 z 1919 r. poz. 140) oraz art.

3 Derektu w przedmiocie skarbowości gmin miejskich (Dz. Pr. № 14. z 1919 poz. 150) zatwierdza niniejszym uchwalony przez Radę Miejską w dniu 25, sierpnia r. b. statut jednorazowej daniny na cele obrony Państwa z następującymi zmianami;

I. W par. 3 stawki podatkowe muszą ulec redukcji: dla punktu a (do 0,1% i w punkcie b przy majątku powyższe mk. 100.000, do 500 000.— i dochodach powyższej mk. 20.000.— mk. 80.000.—, do 0,2%, ponadto dodać należy punkt c) który winien mieć brzmienie następujące: „w stosunku 0,5% od majątku powyżej mk. 500.000.— i od dochodu powyżej 80.000.—”.

II. W par. 22 procenty zwłoki muszą być zredukowane do 1% za każdy rozpoczęty miesiąc.

III. W par. 23 ust. 1 należy skreślić wyrazy; „i tam podlega już takiemu samemu opodatkowaniu komunalnemu” oraz wyrazy: „o ile intrata podlega już takiemu samemu podatkowi komunalnemu”, w ust. 2-im zaś skreśla się wyrazy: „czy zachodzi warunek obowiązku podatkowego w innej gminie” Opodatkowane mogą być tylko majątki, znajdujące się w obrębie m. Łodzi, jak również tylko dochody, płynące z obszaru tego obrębu, związane z m. Łodzią.

IV. par. 24 statutu należy skreślić, gdyż w danym wypadku Kodeks karny za przekroczenie statutu nie może mieć zastosowania.”

(Patrz postanowienie A I w tejże sprawie).

5) a) Uchwałę Magistratu № 1823 z dn. 14 grudnia 1920 r. treści następujące:

„Przychylając się częściowo do podania Zarządu Powiatowego Koła Związku Inwalidów Wojennych Rzeczypospolitej Polskiej w Łodzi z dnia 3. grudnia 1920 r., postanowiono w związku z uchwałą Magistratu № 1551 z dnia 15 października 1920 r. zezwolić mu na podwyższenie o 60% z dniem 16 grudnia 1920 r. przewidzianych w punkcie II-im, § 6 umowy z dnia 1. kwietnia 1920 r., opłat maksymalnych za rozklejanie na mieście wszelkiego rodzaju afiszów.”

b) odezwę Magistratu w tejże sprawie o pozostawieniu bez zmian wysokości dotychczasowej tenuty dzierżawnej.

Wybrano:

Na przedstawicieli Rady Miejskiej do Komisji walki z alkoholizmem zgodnie z właściwym roz-

porządzeniem wykonawczem do Ustawy o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych);

członków r. M. W. Jaśniewicza i S. Nakielskiego.

(przez aklamację).

Uchwalono:

A. Poza porządkiem dziennym, za uznaniem nagłościi:

I. W sprawie zmian, wprowadzonych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych do Statutu o daniinie jednorazowej na cele obrony Państwa:

odroczyć zajęcie stanowiska do posiedzenia Rady w tygodniu przyszłym zobowiązując jednocześnie Magistrat do przedstawienia w tej mierze właściwego wyczerpującego referatu.¹

II. W sprawie pogłosek o nadużyciach produktami amerykańskimi w byłym Komitecie Tanich Kuchen:

Z uwagi na obiegające pogłoski o wykryciu poważnych nadużyć produktami amerykańskimi w byłym Komitecie Tanich Kuchen i o zorganizowanej akcji występnej zarówno przez Zarządy kuchen prywatnych, jak i miejskich, popieranej przez byłego ławnika otto tudzież funkcjonariuszy Komitetu, Rada Miejska postanawia:

1) dla zbadania sprawy nadużyć delegować do wyłonionej w tej mierze Komisji Magistrackiej członków R. M.: Leona Chwalbińskiego, Mojżesza Helmana i Józefa Gulwskiego:

2) zobowiązać Komisję do:

a) zbadania sposobu zużywania produktów amerykańskich we wszystkich instytucjach, otrzymujących takowe.

b) przedstawienia Radzie Miejskiej wyniku dochodzeń w terminie 4-tygodniowym.

III. W sprawie bezrobocia domowców:

Ze względu na przedłużające się bezrobocie dozorców domowych i wprost rozpaczliwy stan całego miasta pod względem porządku i zdrowotności, Rada Miejska, przychylając się do układu, zawartego pomiędzy Stowarzyszeniem „Lokator”, ugrupowaniami Związków Zawodowych i Związkiem Zawodowym dozorców domowych w sprawie prowizorycznego zawieszenia bezrobocia aż do wejścia w siłę nowej Ustawy o ochronie lokatorów, postanawia złożyć swój podpis pod właściwą odezwą, wydaną w tej mierze do ogółu mieszkańców m. Łodzi.

IV. W sprawie wykonania postanowienia Rady Miejskiej z dn. 7. grudnia 1920 r. o asygnowaniu pewnej kwoty na cele akcji plebiscytowej na Górnym Śląsku.

1) wezwać Magistrat do wykupienia przekazu na mk. 250.000.—, wystawionego na Polską Krajową Kasę Pożyczkową w Sosnowcu dla Polskiego Komisarjatu Plebiscytowego w Bytomiu;

2) upoważnić delegację radziecką, udającą się na obchód odsłonięcia pomnika poległym powstańcom górnośląskim do wręczenia wzm. przekazu pod właściwym adresem.

V. W sprawie pomocy doraźnej dla zdemobilizowanych żołnierzy, stałych mieszkańców m. Łodzi:

Rada Miejska postanawia;

1) wyasygnować na cel powyższy z funduszków miejskich do dyspozycji Łódzkiego Wojewódzkiego Komitetu Obrony Państwa mk. 100.000.—;

2) zwrócić się do Rządu z właściwym przedstawieniem w przedmiocie zainteresowania się sprawą powyższą oraz przyjęcia w tej mierze z wydatną pomocą;

3) wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

VI. W sprawie podwyższenia taryfy za ubój bydła, używalność szop i targowiska oraz za nadzór

mięсны w Rzeźni Miejskiej w związku z podwyższeniem poborów pracowników tej instytucji:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1821 z dnia 14. grudnia 1920 r. postanawia:

1) zatwierdzić nową taryfę Łódzkiej Rzeźni Miejskiej za ubój bydła, używalność szop i targowiska, oraz za nadzór mięсны na czas od dnia 15. grudnia 1920 r. aż do odwołania:

	za ubój	wagi	funt.	mk.
a)	bydła	do	350	45.—
	"	"	600	55.—
	"	"	800	65.—
	"	wyż.	800	75.—
	cieląt	do	40	50.—
	"	wyż.	40	40.—
	baranów	do	30	25.—
	"	wyż.	30	30.—
	kóz	do	40	25.—
	"	wyż.	40	30.—
	koni	do	600	60.—
	"	wyż.	600	70.—
	świń	do	200	60.—
	"	wyż.	200	70.—

b) za targowisko:

od koni	mk.	20.—
od bydła rogatego	"	20.—
od cieląt, baranów i kóz	"	10.—
od świń	"	15.—

c) za używalność szop, obór i chlewów:

od bydła rogatego i koni	mk.	10.—
od cieląt, baranów i kóz	"	5.—
od świń	"	15.—

d) za obejrzenie mięsa przywozowego od puda mk. 10.—,

za ważenie mięsa mk. 1.—,

za przechowywanie mięsa mk. 4.—,

za badanie mięsa wieprzowego

pod mikroskopem i na fundusz ubezpieczeniowy od sztuki mk. 10.—

2) odliczać 10% z dochodu brutto Łódzkiej Rzeźni Miejskiej na częściowe pokrycie wydatków, związanych z utrzymaniem personelu weterynaryjnego,

3) zobowiązać, w związku z podwyższeniem taryfy, Dyрекcję Łódzkiej Rzeźni Miejskiej:

a) do podwyższenia miesięcznych zarobków urzędnikom i personelowi technicznemu o 90%, zaś pozostałym pracownikom o 100%, licząc od dnia 1. grudnia 1920 r., i

b) do pozostawienia dotychczasowych stawek za przechowywanie w chłodni produktów Wydziału Zaprowiantowania Miasta;

4) wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

B. W sprawach objętych porządkiem dziennym:

I. W sprawie podwyższenia kierownikom miejskich szkół powszechnych dodatku na utrzymanie czystości w lokalach szkolnych:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1742 z dnia 26. listopada 1920 r., postanawia:

1) podwyższyć z dniem 1. grudnia 1920 r. wysokość wypłacanego kierownikom miejskich szkół powszechnych dodatku na utrzymanie czystości w lokalach szkolnych (wynagrodzenie służby) z mk. 125.— do mk. 300.— za jedną klasę miesięcznie;

2) w razie, gdyby kierownicy tychże szkół nie chcieli brać na siebie odpowiedzialności za ogrzewanie lokali szkolnych i utrzymywanie w nich czystości, — zaangażować do pracy tej inwalidów, po uprzednim porozumieniu się z Okręgową Ekspozyturą Sekcji Opieki Ministerstwa Spraw Wojskowych co do wysokości płacy i warunków pracy;

3) w związku z powyższem podwyższyć w Zamierzeniach Skarbowych Zarządu Miejskiego na rok administracyjny 1920/21 poz. 12, tyt. II° dz. V wydatków „wynagrodzenie służby“ do mk. 2.420.000.

4) wezwać Magistrat do wykonania postanowień, zawartych w p. 1 i 2 niniejszej uchwały.

II. Sprawa zaciągnięcia od Rządu pożyczki na dokończenie robót publicznych w parkach „Zród-

liska“ i „3-go Maja“: pierwsze uchwalenie:

1) Rada Miejska m. Łodzi uchwala przyjęcie od Państwa Polskiego pożyczki długoterminowej, przyznanej jej na podstawie odezwy Województwa Łódzkiego, Dyrekcji Okręgowej Robót Publiczn. № 3557/1610 A z dnia 27. listopada 1920 r., w wysokości mk. 1.500.000.— (wyrażnie marek milion pięćset tysięcy), na dokończenie robót publicznych w parkach „Zródłiska“ i „3-go Maja“.

Pożyczka ta przez pierwszych lat pięć t.j. do 31-go grudnia 1925 roku jest bezprocentowa, a następnie ma być spłacaną równymi ratami rocznymi w ciągu lat 10 z oprocentowaniem 5% od sum należnych.

Zwrot pożyczki rozpoczyna się w 1926-ym roku.

Rada Miejska zobowiązuje się spłacić pożyczkę i gwarantuje spłacenie jej według powyższych warunków całkowitym swoim tak nieruchomości, jak i ruchomym majątkiem oraz wszystkimi dochodami komunalnymi.

Splaty i zwrot pożyczki winny być wnoszone do miejskich Kas Skarbowych w złotych (walucie Państwa Polskiego) według kursu urzędowego.

Do wystawienia odnośnego skryptu dłużnego i pokwitowania z odbioru rat upoważnia się Magistrat.

W dowód czego: własnoręczne podpisy.

2) W związku z powyższem podwyższyć w Zamierzeniach Skarbowych Zarządu Miejskiego na rok administracyjny 1920/21 poz. 1, tyt. II wpływów i poz. 1, tyt. IX wydatków Dz. IX do mk. 3.000.000. (W głosowaniu brało udział 58 członków Rady Miejskiej. Uchwałę powzięto jednomyślnie).

III. W sprawie zmiany wysokości dodatków na rzecz m. Łodzi od przemysłu i handlu oraz osobistych zajęć przemysłowych:

Zgodnie z wnioskiem Magistratu № 1700 z dnia 19. listopada 1920 r.,

na zasadzie art. 39 ustawy z dnia 6. lipca 1920 r. w przedmiocie ujednolinitajnienia na obszarze byłego zaboru rosyjskiego ustaw i rozporządzeń o podatku przemysłowym (Dz. Ust. Rzp. P. № 66 1920 r. poz. 437), Rada Miejska postanawia:

1) zmienić, poczynając od roku 1921, wysokość dodatków na rzecz m. Łodzi od przemysłu i handlu oraz osobistych zajęć przemysłowych, jak następuje podług brzmienia wymienionego artykułu ustawy:

a) od przedsiębiorstw handlowych I kategorii — pobierać 100% dodatku do zasadniczego podatku przemysłowego;

b) od przedsiębiorstw handlowych II kategorii — pobierać 75% dodatku do zasadniczego podatku przemysłowego;

c) od przedsiębiorstw handlowych III—V kategorii, od wszystkich przedsiębiorstw przemysłowych, handlu jarmarcznego, przedsiębiorstw żeglugi i osobistych zajęć przemysłowych—pobierać 50% dodatku do zasadniczego podatku przemysłowego.

d) od przedsiębiorstw, zajmujących się wyszynkiem alkoholu, bez względu na kategorie, do której należą—pobierać 200% dodatku do zasadniczego podatku przemysłowego;

2) zwrócić się do właściwych władz skarbowych o dokonywanie poboru wspomnianych dodatków na rzecz miast oraz wpłacania pobranych sum do Głównej Kasy m. Łodzi co miesiąc, najdalej w ciągu 10-ciu dni po zamknięciu rachunków miesięcznych.

3) wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

IV. W sprawie podwyższenia o 100% stawek zasadniczych taryfy podatkowej podatku od dochodu za rok 1919:

Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu № 1757 z dnia 30 listopada 1920., postanawia:

1) podwyższyć do wymiaru podatku od dochodu za rok 1919 na mocy § 66 Ustawy o miejskim podatku od dochodu w m. Łodzi za-

sadnicze stawki taryfy podatkowej o 50—100%, zaś sumy dochodu, wolne od podatku, uwzględniając zmienione warunki walutowe, z mk. 1.800.— do mk. 5.999.—;

2) wprowadzić w związku z powyższem do Ustawy o miejskim podatku od dochodu w m. Łodzi zmiany cyfrowe, obowiązujące dla wymiaru podatku za rok 1919:

a) w § 3. p. I zamiast mk. 1.800.— wstawić mk. 5.999.—

b) w § 4. ust. I, p. 4 zamiast mk. 8.000.— wstawić mk. 20.000.—

c) w § 14, zamiast mk. 8.000.— wstawić mk. 20.000.—

d) w § 15, skreślić pierwsze 9 stopni taryfy, oznaczając najniższy stopień, dawniej 10-ty sumą mk. 6.000.— do 6.400.—

zasadnicze stawki podatku od sumy mk. 6.000.— do 20.000.— podwyższyć o 50%, zaś ponad 20.000.— o 100%.

e) w § 16, ust. I zamiast mk. 6.400.— wstawić mk. 10.000.— w ust. 2 zamiast „powyżej mk. 6.400 do mk. 9.000.—“ wstawić „mk. 10.000.— do 14.000.—“, ust. 3 zamiast „mk. 9.000.— do mk. 13.000.—“ wstawić „mk. 14.000.— do mk. 20.000.—“ ust. 5 skreślić.

f) w § 17 ust. I zamiast mk. 15.000.— wstawić mk. 24.000.—

3) upoważnić Magistrat do ustanowienia terminu płatności podatku za tenże rok (zmieniając odpowiednio § 58 Ustawy);

4) wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

V. W sprawie wyasygnowania pewnej kwoty na polepszenie pożywienia chorym i personelowi szpitali miejskich w ciągu 2 dni Świąt Bożego Narodzenia:

Rada Miejska przychyliając się do wniosku Magistratu № 1759 z dnia 30 listopada 1920 r., postanawia:

1) wyasygnować jednorazowo kwotę mk. 40.000.— na polepszenie strawy chorym wszystkich wyznań i pracownikom szpitali miejskich w ciągu 2 dni Świąt Bożego Narodzenia:

2) wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

VI. Sprawa podwyższenia pensji personelowi tanich kuchni:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1785 z dnia 5 grudnia 1920 r., postanawia:

1) podwyższyć z dniem 1 grudnia 1920 r. wynagrodzenie personelowi tanich kuchni, według następujących stawek:

	do mk.
a) gospodarzowi	4.500.— mies.
b) kucharzowi	3.900.— „
c) sile pomocniczej	3.000.— „

w gotówce, oraz śniadanie i obiad z produktów krajowych (nie amerykańskich), otrzymanych z Państwowego Komitetu Pomocy dzieciom.

2) powiększyć w związku z tem w Zamierzeniach Skarbowych Zarządu Miejskiego na rok administracyjny 1920/21 poz. 5-a, tyt. IV, dz. III wydatków „wynagrodzenie pracowników kuchni“ z mk. 867.300.— do mk. 2.118.700.—.

3) wezwać Magistrat do wykonania postanowienia, zawartego w p. I niniejszej uchwały.

VII. W sprawie nabycia jednej pary koni na potrzeby Wydziału Plantacji Miejskich:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1740 z dnia 26 listopada 1920 r., postanawia:

1) nabyć na potrzeby Wydziału Plantacji Miejskich jedną parę koni;

2) wnieść w związku z tem do Zamierzeń Skarbowych Zarządu Miejskiego na rok administracyjny 1920|21 w dz. IX, tyt. VI wydatków nową pozycję 10. „Kupno jednej pary koni“—mk. 130.000.—;

3) wezwać Magistrat do wykonania postanowienia, zawartego w p. I niniejszej uchwały.

VIII. W sprawie nabycia od K. Kowalskiego niewykończonego domu przy ul. Petersburskiej № 11:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1594 z dnia 19 listopada 1920 r., postanawia:

1) nabyć od K. Kowalskiego niewykończony dom przy ul. Petersburskiej № 11 za sumę mk. 180.000.—;

2) wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

(W głosowaniu brało udział 58 członków Rady Miejskiej. Uchwałę powzięto jednomyślnie).

IX. W sprawie upoważnienia Magistratu do samodzielnego określania wysokości tenuty dzierżawnej za budki i sklepy mieszczące się w halach targowych:

Rada Miejska, przychylając się do właściwego wniosku Magistratu № 1733 z dnia 26 listopada 1920 r. celem uniknięcia zwłoki przy każdorazowym odwoływaniu się Magistratu do Rady Miejskiej o zatwierdzenie powyższych zmian, postanawia:

1) upoważnić Magistrat do samodzielnego określania i zmieniania wysokości tenuty dzierżawnej za sklepy i budki w hali miejskiej przy ul. Zgierskiej 6 i dzierżawionej przez miasto hali przy ul. Kościelnej 6.

X W sprawie podwyższenia subsydjum rocznego dla Ligi Przeciwgruźliczej, Ambulatorjum im. małż. Poznańskich, Towarzystwa „Linax — Hacholim“ i Przytułku dla umysłowo chorych żydów:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1788 z dnia 3 grudnia 1920 r., postawia.

1) podwyższyć subsydjum roczne, wypłacane z funduszków miejskich,

Lidze Przeciwgruźliczej o mk. 10.000.—

Ambulatorjum im. małż. Poznańskich o mk. 9.000.—

Towarzystwu „Linax—Hacholim“ o mk. 5.400.—

Przytułkowi dla umysłowo chorych żydów o mk. 31.000.—

2) podwyższyć w związku z tem w Zamierzeniach Skarbowych Zarządu Miejskiego na rok administracyjny 1920/21:

poz. 1 tyt. XIV, dz. VII wydatków do mk. 30.000—

poz. 3 tyt. XIV, dz. VII wydatków do mk. 24.000.—

poz. 5 tyt. XIV, dz. VII wydatków do mk. 14.400.—

poz. 8 tyt. XIV, dz. VII wydatków do mk. 84.000.—

3) wezwać Magistrat do wykonania postanowienia, zawartego w p. 1 niniejszej uchwały.

XI. W sprawie podwyższenia subsydjum rocznego dla Łódzkiej Orkiestry Symfonicznej:

Wobec tego, iż Komisja Kulturalno—Oświatowa nosi się z zamiarem urządzania w bieżącym sezonie zimowym koncertów ludowych, Rada Miejska, pragnąc umożliwić korzystanie z takowych szerokim warstwom pracującym, oraz w związku z wnioskiem Magistratu № 1801 z dnia 7 grudnia r. b., postanawia:

1) podwyższyć subsydjum roczne, wypłacane z funduszków miejskich Ł. O. S. do wysokości mk. 100.000.— uzależniając wypłacenie tego subsydjum od uruchomienia wzmiankowanych koncertów, ustalając cenę biletów wejścia na mk. 10.— do m. 25.—, sprzedaż krórcych winna odbywać się przez Stowarzyszenia i Związki Zawodowe;

2) w związku z powyższem podwyższyć odpowiednio w Zamierzeniach Skarbowych Zarządu Miejskiego na rok administracyjny 20/21 poz. 6, tyt. IV, dz. Vb wydatków;

3) wezwać Magistrat do wykonania postanowienia, zawartego w p. 1 niniejszej uchwały.

XII. W sprawie podwyższenia poz. 1 tyt. III dz. Va „Pomoc materialna dla dzieci“ do wysokości mk. 350.000.—:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1803 z dnia 7 grudnia 1920 r., postanawia:

1) wskutek wzrastającej nędzy podwyższyć wł. kwotę przeznaczoną na odzież i obuwie dla dzieci o 100% /o

t. j. do wysokości mk. 300.000.—, oraz wyasygnować sumę mk. 50.000. na uszycie odzieży z daru amerykańskiego, ogółem wiec zatwierdzić tę pozycję w wysokości mk. 350.000.—;

2) wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

Z powodu spóźnionej pory przewodniczący o godzinie 12-ej wiecz. zamyka posiedzenie.

Przewodniczący:

(—) A. Remiszewski.

Prowadzący protokół: (—) P. Rundo.

Protokół.

64 (II sesji) posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dnia 21 grudnia 1920 r.

Komplet radnych: 72. Komplet członków Magistratu: 11. Obecnych radnych: 45. Obecnych członków Magistratu: 10.

Posiedzenie otworzył o godzinie 7 min. 40 wieczór zastępca przewodniczącego Rady Miejskiej, r. L. M. Kern, w obecności quorum Rady (55 członków), zaprosiwszy do stołu prezydjalnego r. sekretarza K. Sadoczyńskiego oraz sekretarza Prezydium, p. P. Rundo do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

1. Zawiadomienia radnych: Adamskiego, Bińkowskiej, Boryslawskiego, Doleckiego, Gerhardta, Grossa, Kapłana, Koźmińskiego, Minčberga Przybylskiego, Pudiarza, Rozenblatt, Uty, Wajsa, Waszkiewicz, Włodarskiego, Wójciaka i Zyngerowej, usprawiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu w dniu dzisiejszym.

2. Oświadczenie Prezydium, że z powodu powrotu r. Jaronowskiego r. Kotkowski, wybrany na czas jego nieobecności do Komisji dla wydzielenie Kasy Zaprowiantowania z Głównej Kasy Miejskiej, przestaje z dniem dzisiejszym pełnić związane z tem czynności.

3. Zaproszenie Komitetu Plebiscytowego do wzięcia udziału w koncercie Górnośląskich Chóru Śpiewaczych, odbyć się mającym w dniu 27 grudnia r. b.

4. Uchwały Magistratu treści następującej: № 1772 z dnia 30 listopada r. b.

W myśl uchwały № 16 delegacji Wydziału Zdrowotności Publicznej z dnia 25 listopada 1920 r., postanowiono zwrócić się do Mi-

nisterstwa Pracy i Opieki Społecznej, względnie do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, z wnioskiem pokrywania, poczynwszy od dnia 1 października 1920 r., kosztów utrzymania osób, zatrzymywanych w Zbiorni Miejskiej, do czasu upaństwowienia tejże, w wysokości mk. 60.— od osoby dziennie.*

№ 1783 z dnia 3 grudnia 1920 r.,

„W związku z uchwałą Magistratu № 1701 z dnia 19 listopada 1920 r. i wnioskiem Urzędu Stanu Cywilnego № 2626/20 XII z dnia 1 grudnia 1920 r., postanowiono:

1. pobierać po mk. 50.— od interesantów, pragnących mieć prócz ścisłych odpisów akt stanu cywilnego w tym języku, którym był sporządzony oryginał, również i przekład tegoż na język polski, oraz

2. zwrócić się w związku z tem do Ministerstwa Sprawiedliwości o udzielenie wyjaśnień w sprawie spolszczenia imion i nazwisk żydowskich względnie rosyjskich.“

5. a) Odezwę Związku nauczycielstwa polskich szkół powszechnych w sprawie polepszenia bytu materialnego.

b) Oświadczenie Prezydjum, że sprawie nadany został właściwy bieg.

6. Odezwę Województwa Łódzkiego, Departamentu Samorządowego, z dnia 9 grudnia r. b. w sprawie zbiórki ofiar na plebiscyt na Górnym Śląsku.

Uchwalono.

I. W sprawie raportu urzędnika Województwa Polaka o przemiale zboża w młynie Leszczyńskiego w Koninie:

1. wezwać Prezydjum Rady Miejskiej do zwrócenia się do Województwa w przedmiocie nadesłania odpisu właściwego raportu;

2. wyłonić Komisję, składającą się z 3-ch członków Rady Miejskiej, dla dokładnego zaznajomienia się z raportem oraz zdania sprawy w tej mierze przed Radą Miejską na najbliższym posiedzeniu;

3. powołać do rzeczonoj Komisji członków Rady Miejskiej: Leona Chwalbińskiego, Mojżesza Helmana i Stanisława Rapalskiego.

II. W sprawie udzielenia Magistratowi dalszego prowizorjum budżetowego.

Rada Miejska, zgodnie z wnioskiem Komisji Skarbowej, udziela Magistratowi dalsze prowizorjum bud-

żetowe na okres 1-miesięczny, t. j. na czas od 1-go do 31-go stycznia 1921 r., w wysokości 1/2 budżetu Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1919/20-ty, z prawem przekraczania poszczególnych pozycji o 25% maximum.

III. W sprawie trybu czytania budżetu na plenum:

Ze względu na to, że:

a) zamierzenia skarbowe Zarządu Miejskiego z uwzględnieniem wszelkich zmian, wprowadzonych przez Komisję Skarbową, doręczone zostaną pp. członków Rady Miejskiej na tydzień przed przystąpieniem do obrad na plenum;

b) w związku z przystąpieniem do czytania budżetu na plenum dopiero w połowie stycznia umożliwi się zainteresowanym pp. członkom Rady Miejskiej otrzymanie w czasie feryj świątecznym w Kancelarji Prezydjalnej wyczerpujących wyjaśnień w sprawach wątpliwych, gdyż Kancelarja znajduje się już w posiadaniu wszelkich danych, dotyczących budżetu;

c) w razie uproszczenia obrad uniknie się konieczności udzielenia Magistratowi prowizorjum do końca roku budżetowego, natomiast zobowiąże się Magistrat do sporządzenia wzgl. nadesłania w czasie właściwym preliminarza na rok następny;

d) należałoby wreszcie oprzeć gospodarke miejską na budżecie,—

ustalić następujący tryb czytania budżetu na plenum:

1. Rozesłanie budżetu uznać za pierwsze czytanie.

2. Budżet wnosi na plenum, t. j. otwiera debatę generalną Magistrat, dając przy tem obraz całokształtu budżetu.

W debacie generalnej biorą udział mówcy generalni, wyznaczeni przez poszczególne ugrupowania radzieckie, w liczbie po 2-ch od każdego ugrupowania; czas trwania pierwszego przemówienia — maximum 30 minut, drugiego-15. O ile drugim mówca rzeka się głosu, pierwszemu przy-

śluguje prawo przemawiania min. 45.

3. Po ukończeniu debaty generalnej następuje 2-gie czytanie budżetu w trybie zwykłym, przyczem w obradach nad poszczególnymi zgłoszonymi wnioskami mogą zabierać głos 1 mówca za, oraz 1 przeciw; czas trwania tych przemówień — maximum 5 minut.

Uwaga. Czytanie każdego poszczególnego działu poprzedzą debata ogólna, przyczem przedstawicielowi frakcji, życzącej, wziąć udział w takowej, przysługuje prawo przemawiania maximum 15 minut.

4. Po ukończeniu drugiego czytania następuje 3-cie czytanie, w czasie którego, zgodnie z regulaminem, dyskusja dopuszczalna jest jedynie nad wnioskami, a popartymi podpisami 10-ciu członków Rady Miejskiej. Przemawiają jeden mówca za, jeden — przeciw. Czas trwania przemówień — 5 minut.

5. Po trzecim czytaniu — głosowanie nad przyjęciem lub odrzuceniem budżetu en bloc.

IV) W sprawie zaciągnięcia do rządu pożyczki na dokończenie robót publicznych w parkach „Źródlika” i „3-go Maja” (II-gie uchwalenia):

Rada Miejska m. Łodzi uchwała przyjęcie od Państwa Polskiego pożyczki długoterminowej, przyznanej jej na podstawie odezwy Województwa Łódzkiego, Dyrekcji Okręgowej Robót Publicznych № 3557/1610 A z dnia 27 listopada 1920 r., w wysokości mk. 1.500 000,— (wyraźnie: marek milion pięcettysięcy), na dokończenie robót publicznych w parkach „Źródlika” i „3-go Maja”.

Pożyczka ta przez pierwsze lat pięć, t. j. do 31-go grudnia 1925 roku jest bezprocentowa; a następnie ma być spłaconą równymi ratami rocznymi w ciągu lat 10 z oprocentowaniem 5% od sum należnych.

Zwrot pożyczki rozpoczyna się w 1926-ym roku.

Rada Miejska zobowiązuje spłacić pożyczkę i gwarantuje spłacenie jej według powyższych warunków całkowitym swoim, tak nieruchomym, jak i ruchomym majątkiem oraz wszystkimi dochodami komunalnymi.

Pożyczka ta użyta będzie na cel, wskazany w niniejszej uchwale.

Do wystawienia odnośnego skryptu dłużnego i pokwitowania z odbioru rat upoważnia się Magistrat

W dowód czego własnoręczne podpisy.

(W głosowaniu brało udział 55 członków Rady Miejskiej. Uchwałę powzięto jednogłośnie).

V. W sprawie zmian, wprowadzonych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych do Statutu o daninie jednorazowej na cele obrony Państwa:

Rada Miejska, po przyjęciu do wiadomości odezwy Departamentu Samorządowego Województwa Łódzkiego № S. M. 1406/9 II z dnia 2 grudnia 1920 r., uznając, że stawki podatkowe 1/10%, 2/10% i 1/2%, zastrzeżone w reskrypcie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych № S. F. 1969/3 z dnia 29 listopada 1920 r., w sprawie zatwierdzenia Statutu o jednorazowym podatku nadzwyczajnym na cele obrony Państwa, nie zapewniają miastu dostatecznych wpływów na pokrycie nakazanej jednorazowej daniny w naturze na rzecz wojska oraz wydatków, związanych z akcją Obywatelskiego Komitetu Wykonawczego Rady Obrony Państwa na Województwo Łódzkie. postanawia:

1. Wystąpić do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych za pośrednictwem Województwa Łódzkiego o zgodę na obniżenie uchwalonej pierwotnie stawki 1 i 2%, pod warunkiem, że do wymiaru podatku dochód ustalany będzie za rok kalendarzowy 1920. a majątek podług wartości na dzień 31 grudnia 1920 roku, i zmianę, wskutek tego, brzmienia statutu, jak następuje:

W § 3-cim:

Podatek pobiera się:

a) w stosunku, 0,2% od majątku wynoszącego ponad mk. 25.000.— do mk. 100.000.— i od dochodu rocznego ponad mk. 10.000.— do mk. 20.000.—,

b) w stosunku 0,4% od majątku, powyżej mk. 100.000.— do marek

500.000.— i od dochodu rocznego powyżej mk. 20.000.— do marek 80.000.—,

c) w stosunku 1% od majątku powyżej mk. 500.000.— i od dochodu rocznego powyżej mk. 80.000.—.

Po ciągnięciu do podatku od majątku nie zwalnia od podatku od dochodu i na odwrót.

W § 6-ym:

Dla ustalenia wysokości majątku miarodajną jest data 31 grudnia 1920 roku.

W § 7-ym:

Wysokość dochodu rocznego, do którego zalicza się wszelkie wpływy w gotówce łącznie z wartością pieniężną otrzymywanych korzyści i świadczeń (mieszkania, opału, światła, deputatów i t. p.), ustala się na podstawie intrat, uzyskanych w ciągu roku 1920.

2. Zgodzić się na proponowane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zmiany:

a) w § 21 Statutu, — by do zaległych należności podatkowych do datek za zwłokę był doliczany w wysokości 1% miesięcznie,

b) w § 28 ust. 1 — skreślić wyrazy: „i tam podlega takiemu samemu opodatkowaniu komunalnemu” oraz wyrazy „o ile intrata podlega już takiemu samemu podatkowi komunalnemu” i dalej do końca paragrafu, który otrzymuje wskutek tego następujące brzmienie:

Nie będzie pobierany podatek od tej części majątku, która w postaci nieruchomości lub przedsiębiorstwa zarobkowego znajduje się poza obrębem miasta Łodzi, albo od tej części dochodu, która pochodzi z intraty własności nieruchomości, znajdującej się poza obrębem miasta, i z przemysłu i handlu, uprawianego poza granicami miasta Łodzi.

c) § 24 o nakładaniu kary na zasadzie art. 138 kodeksu karnego skreślić zupełnie i w następstwie tego numerację następnych paragrafów 25, 26, 27 i 28 zmienia się na 24, 25, 26 i 27.

3. Wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

W sprawie powyżej r. Helman zgłasza oświadczenie treści następującej:

„Jak zaznaczył p. przewodniczący, Statut o jednorazowej daninie na cele obrony Państwa był już raz przyjęty; wobec tego teraz odbyła się rewizja, która wymaga innego trybu głosowania. Jeżeli zaś to była nowa Ustawa, powinna była być głosowana cała, punkt za punktem. Wskutek tego ja kwestjonuję głosowanie i proszę o wniesienie tego do protokołu.“

VI. W sprawie podwyższenia opłat za sporządzenie aktów Stanu Cywilnego.

Rada Miejska w związku z wnioskiem Magistratu № 1782 z dnia 8-go grudnia r. b., postanawia:

1. podwyższyć opłaty za sporządzenia aktów Stanu Cywilnego:

za rejestrację urodzenia do mk. 40.—		
„ „ zgonu „ „ 60.—		
„ „ ślunu „ „ 90.—		
„ akt znania „ „ 115.—		
„ pełny wyciąg „ „ 115.—		
„ skrót „ „ 55.—		
„ skrót do celów szkoln. „ „ 10.—		
„ poświadczenia zapo- wiedzi ślubu „ „ 40.—		

2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

VII. W sprawie podwyższenia opłat:

a) za leczenie i utrzymanie chorych w szpitalach miejskich i obcych,

b) w miejskich zakładach kąpielowych:

Ze względu na to, że właściwe wnioski Magistratu № 1822 i 1826 z dnia 14 grudnia r. b. nadesłane zostały po czasie właściwym, gdyż termin podwyższenia opłat, jak to wyraźnie zaznaczone jest w powyższych wnioskach, obowiązuje już od 1-go wzgl. 15-go grudnia r. b., Rada Miejska, nie kwestjonując zasadniczo podwyższenia opłat, postanawia:

1. Przyjąć do zatwierdzającej wiadomości wnioski Magistratu:

№ 1822 z dnia 14 grudnia 1920 r.:

„W myśl uchwały № 1 delegacji Wydziału Zdrowotności Publicznej z dnia 9 grudnia 1920 roku, postanowiono:

I. ustalić, poczynając od dnia 1 grudnia 1920 r., następujące stawki za leczenie i utrzymanie chorych w szpitalach miejskich i obcych:

a) za chorych chirurgicznych mk. 110.— dziennie.

b) za chorych wewnętrznych mk. 100.— dziennie.

c) za umysłowo—chorych w szp. „Kochanówka“ mk. 110.— dziennie.

d) za dzieci w szp. „Anny-Marji„ na oddziałach wewnętrznych mk. 90.— dziennie.

na oddziałach chirurgicznych mk. 100.— dziennie

e) za chorych epileptyków w Szpitalu Ewangelickim mk. 50.— d.

f) za leczenie położnic w przytułkach położnic. mk. 110.— dzienn.

II. ściągać z gmin zamiejscowych na pokrycie kosztów rewindykacyjnych, jakoteż tytułem częściowego zwrotu wydatków, ponoszonych przez miasto na szpitalnictwo wogóle, po mk. 5.— za chorego dziennie,

III. ustalić z dniem 1 grudnia 1920 r. w następujący sposób opłaty:

1) za leczenie i utrzymanie chorych, leczących się w szpitalach miejskich na własny rachunek:

a) na salach ogólnych za chorego wewnętrznego m. 110.— dziennie,

b) na salach ogólnych za chorego chirurgicznego mk. 125.— dziennie,

c) w klasie II-iej (pokój 2-osob.) za chorego mk. 135.— dziennie,

d) w klasie II-iej (pokój 1-osob.) za chorego mk. 160.— dziennie,

e) za utrzymanie własnej pielęgniarki mk. 135.— dziennie,

2) za leczenie i utrzymanie chorych, kierowanych do szpitali miejskich przez zarządy zakładów przemysłowych:

a) na salach ogólnych za chorego wewnętrznego mk. 120.— dziennie,

b) na salach ogólnych za chorego chirurgicznego mk. 135.— dziennie,

IV. w związku z powyższem podwyższyć w Zamierzeniach Skarbowych Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1920/21-szy:

a) poz. 1 tyt. XIII dz. VII wydatków o mk. 1.566.000.—

b) poz. 2 tyt. XIII dz. VII wydatków o mk. 150.000.—

c) poz. 3 tyt. XIII dz. VII wydatków o mk. 360.000.—

d) poz. 4 tyt. XIII dz. VII wydatków o mk. 444.000.—

e) poz. 6 tyt. XIII dz. VII wydatków o mk. 192.000.—

f) poz. 1 tyt. I dz. VII wpływów o mk. 50.000.

V. zwrócić się do Rady Miejskiej o zatwierdzenie w trybie nagłym niniejszej uchwały.

№ 1826 z dnia 14 grudnia 1920 r.:
„Postanowiono, zgodnie z uchwałą № 3 delegacji Wydziału Zdrowotności Publicznej z dnia 9 grudnia 1920 roku:

1. pobierać, poczynając od dnia 15 grudnia 1920 r., następujące opłaty, w miejskich zakładach kąpielowych:

za wannę I klasy mk. 25.—

„ „ II „ „ 20.—

za bilety ulgowe do wanny II klasy (dla urzędników) mk. 10.—

za łaźnię „ 5.—

„ prześcieradło „ 7.—

„ ręcznik „ 3.—

2) podwyższyć w związku z tem w Zamierzeniach Skarbowych Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1920|21 poz. 3 tyt. I dz. VII wpływów o mk. 75.000.—

3) zwrócić się do Rady Miejskiej o zatwierdzenie niniejszej uchwały.“

2. Zwrócić się do Prezydum Rady Miejskiej, aby zobowiązało Magistrat do przedstawiania Radzie Miejskiej we właściwym czasie wniosków w przedmiocie podwyższania opłat wszelkiego rodzaju, stwierdzając jednocześnie, iż wina za nienadestanie powyższych wniosków w terminie właściwym spada jedynie na Magistrat, gdyż, jak z nadesłane-

go przebiegu wynika, wnioski te zostały przyjęte na Wydziale w dniu 27 listopada i 9 grudnia, na Magistracie zaś w dniu 14 grudnia, i przesłane do Prezydium Rady Miejskiej dopiero w dniu 20 grudnia. Jednocześnie zaznacza się, iż posiedzenia Rady Miejskiej odbyły się w dniu 1 i 14 grudnia, a więc była możliwość uchwalenia takowych w czasie właściwym.

VIII. W sprawie podwyższenia opłat za wywózkę nieczystości z gmachów miejskich:

Ze względu na to, iż przedstawiciel Magistratu na posiedzeniu komisijnem nie mógł udzielić szczegółowych danych cyfrowych dotyczących kosztów wywozu nieczystości z dołów biologicznych, Rada Miejska, zgodnie z wnioskiem Komisji Skarbowej i do Spraw Ogólnych, odraża rozpatrzenie sprawy do czasu przedłożenia właściwych danych przez Magistrat.

Z powodu zdekompletowania sali przewodniczący o godzinie 10 min. 45 wieczór zamyka posiedzenie.

Przewodniczący;

(—) L. M. Kern.

Prowadzący protokół: (—) P. Rundo.

Rozporządzenia i obwieszczenia urzędowe.

Przepisy wykonawcze.

do statutu o specjalnym podatku na rzecz kasy m. Łodzi od obchodów sylwestrowych i noworocznych.

Na zasadzie § 5 statutu o specjalnym podatku na rzecz kasy m. Łodzi od obchodów sylwestrowych i noworocznych, uchwalonego na posiedzeniu Rady Miejskiej w dniu 1 grudnia r. b., wydaje się następujące przepisy wykonawcze:

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

§ 1

Wszystkie przedsiębiorstwa i osoby, które mają zamiar urządzić za-

bawy, widowiska, gry, rozrywki w nocy z dnia 31 grudnia 1920 na dzień 1 stycznia 1921, albo z dnia 1. na dzień 2 stycznia tegoż roku, oraz właściciele restauracji, które mają być czynne w oznaczonym czasie obowiązane są zawiadomić o tem Oddział Podatkowy Magistratu m. Łodzi przy Placu Wolności (Nowym Rynku) № 2, najdalej do dnia 30-go grudnia do godziny 10 rano.

§ 2.

Przedsiębiorstwa lub osoby, urządzające obchody sylwestrowe i noworoczne za opłatą wejścia, obowiązane są wydawać bilety, bez których wejście jest niedozwolone.

Przedkładanie Magistratowi biletów do ostemplowania, sposób sprzedawania biletów wejścia, zatwierdzanie cenników opłat za wejście, składanie kaucji, kontrola podatku i biletów, składanie obrachunków podatkowych oraz uiszczanie podatku biletowego, uskutecznia się podług zasad, zawartych w przepisach wykonawczych do obowiązującej ustawy o normalnym podatku od zabaw i widowisk.

Oprócz tego, z uwagi na odrębny charakter podatku od obchodów sylwestrowych i noworocznych, obowiązują niżej wyszczególnione przepisy.

§ 3.

Jeżeli garderoba jest przyjmowana na przechowanie za określoną opłatą, to opłata pobierana być może tylko za osobnemi ostemplowaniami przez Magistrat znaczkami z doliczeniem 100% podatku do opłaty zasadniczej. O ile nie jest pobierana ściśle określona opłata, to Magistrat wymierzy odpowiedni podatek w zależności od frekwencji i charakteru lokalu.

§ 4.

Pod względem sposobu poboru podatku od potraw i napojów oraz pod względem kontroli tegoż podatku, odróżnia się 3 kategorie lokali:

a) Do 1-ej kategorii należą otwarte lokale restauracyjne lub t. p. za-

klady, w których kontrola rachunkowa wydawanych potraw i napojów pomiędzy administracją a służbą odbywa się za pomocą znaczków płatniczych i odpowiednich automatów,

b) Do 2-ej kategorii zalicza się otwarte lokale restauracyjne i t. p. zakłady, gdzie obrachunki ze służbą odbywają się w inny sposób.

c) Trzecią kategorię stanowią wszelkie inne lokale, gdzie odbywają się obchody, urządzone przez stowarzyszenia, kluby i inne osoby.

Uwaga. O zaliczeniu do tej lub innej kategorii każdy zgłaszający się zostanie powiadomiony.

§ 5.

Bez względu na to, do jakiej kategorii zaliczona jest restauracja (a i b) albo przygodna impreza (c), podatek obowiązuje w czasie od godziny 9-ej wieczór do godziny 8-ej rano i pobierany będzie

a) w wysokości 100%, doliczanych do cen biletów wejścia lub kart uczestnictwa i do ceny biletów, wydawanych za przechowanie garderoby.

i b) w wysokości 50%, doliczanych do należności za potrawy i napoje.

Podatkowi w wysokości 50% podlega również wynajem stolików.

§ 6.

Wolne od podatku są potrawy i napoje, wydawane bezpłatnie, jako posiłek dla personelu, zatrudnionego w czasie obowiązywania podatku.

Wszelkie inne potrawy i napoje, wydawane bezpłatnie, bądź wskutek wześniejszego zamówienia, albo zarządzonej składki, bądź wskutek innego porozumienia z administracją, lub osobami, zarządzającymi obchód, podlegają podatkowi.

Stosowanie takich sposobów jest zabronione i uważane będzie za wykroczenie, mające na celu zażalenie podatku.

Rozdział II.

o zakładach restauracyjnych i t. p. należących do kat. a i b.

§ 7.

O ile restauracja lub podobny zakład, zaliczony do kategorii a lub b, ma być otwarty w noc sylwestrową lub następną, to właściciel wzgl. jego zastępca obowiązany jest przed godziną 9-tą wieczór zakończyć i zainkasować wszystkie rachunki za wydane do tej pory potrawy i napoje. Od godziny 9-tej obowiązany jest wydać służbie nowe znaki płatnicze, i o ile nie posiada automatu do kontroli rachunkowej, to powinien obowiązkowo wprowadzić rachunki na druczkach wydawanych przez Magistrat. W jednym i drugim wypadku od godziny 9-ej pobierać należy 50% podatku od wszystkich wydawanych gościom potraw i napojów,

Podatek winien być pobierany również od potraw i napojów, wydawanych poza obręb lokalu po godzinie 9-tej wieczór.

§ 8.

Podatek od potraw i napojów pobierany jest w ten sposób, że kelner albo bufetowy, obliczający się z konsumentem, dolicza do należności, jaka przypada podług przyjętych w danym zakładzie cen, pięćdziesiąt procent na rzecz kasy miejskiej.

Sumy, zebrane przez kelnerów i bufetowych, wnoszone są do kasy przedsiębiorstwa nie inaczej, jak za wiedzą kontrolera podatkowego, przyczem jedna trzecia tych sum uważana być musi za własność kasy miejskiej.

Uwaga. O ile za potrawy i napoje należność wpływa bezpośrednio do kasy, to zapłata może być przyjęta tylko podług osobnego rachunku, który musi być cyfrowany i notowany przez kontrolera podatkowego.

§ 9.

Wszystkie poszczególne sumy, jakie wpływają do kasy przedsiębior-

stwa za pośrednictwem kelnerów wzgl. bufetowych, lub bezpośrednio od konsumentów, powinny być natychmiast zapisywane równoległe na dwóch wykazach, prowadzonych przez administrację zakładów i kontrolera podatkowego.

Po zamknięciu zakładu, nie później jak o godzinie 8-ej rano, wpływy na wykazach winny być ostatecznie podsumowane i zgodność sum na obu wykazach poświadczona wspólnie — z jednej strony przez administrację zakładów i starszego kelnera, z drugiej — przez kontrolera podatkowego. Każda strona otrzymuje jeden wykaz.

Rozdział III.

O lokalach, gdzie odbywają się przygodne obchody, urządzone przez stowarzyszenia, kluby i inne osoby.

§ 10.

Jeżeli udział w obchodzie sylwestrowym lub noworocznym uzależniony jest od okazania biletu wejścia, albo karty uczestnictwa, bilety lub karty uczestnictwa winny być przedewszystkiem ostemplowane przez Magistrat.

§ 11

W lokalach, zaliczonych pod względem podatku od potraw i napojów do kategorii c, potrawy i napoje, wydawane być mogą tylko wzamian za odpowiednie znaczki płatnicze, ostemplowane przez Magistrat w osobnych zeszytach, przezeń dostarczonych.

W każdym lokalu znaczki sprzedaje niezależnie od bufetu kasa, która oprócz ceny nominalnej pobiera jednocześnie dopłatę 50% na rzecz miasta.

Znaczki w bufecie przyjmowane są tylko po zasadniczej cenie nominalnej i powinny być składane do zamkniętej opieczetowanej puszkii, aby po zużyciu mogły być sprawdzone przez kontrolę podatkową bądź w czasie zabawy, bądź przy ostatecznym obrachunku.

Jeżeli w programie obchodu przewidziana jest wspólna kolacja wyda-

wana za osobnymi biletami, to bilety te winny być ostemplowane przez Magistrat i sprzedawane w ten sam sposób, jak wymienione w niniejszym paragrafie znaczki płatnicze.

§ 12.

Zabawy, widowiska lub rozrywki, mające charakter obchodów sylwestrowych lub noworoczných, podlegają powyższemu podatkowi bez względu na to, czy rozpoczęły się przed godziną 9 wieczór i czy bilety wejścia i karty uczestnictwa były sprzedane lub wydane przed tą godziną.

Uwaga. Jeżeli do udziału w obchodzie upoważnia tylko kartka uczestnictwa, przyczem za wejście nie jest pobierana osobna opłata, to choćby karta uczestnictwa uprawniała do bezpłatnego spożycia określonej ilości potraw i napojów, podlegać będzie podatkowi w wysokości 100%, jak ominięty bilet wejścia.

Rozdział IV.

o kontroli, obrachunku i odpowiedzialności prawnej.

§ 13.

Do sprawdzania, czy postanowienia statutu i niniejszych przepisów są przestrzegane, oraz do nadzoru nad poborem podatku, Magistrat deleguje urzędników swoich w charakterze kontrolerów, którzy obowiązki swoje pełnią bądź stale w danym lokalu bądź czasowo, co zaznaczone jest w legitymacji.

§ 14.

Osoby, kierujące przedsiębiorstwem lub obchodem oraz personel obowiązani są zezwolić kontrolerowi za okazaniem legitymacji na bezpłatne wejście do lokalu, udzielać mu wszelkich żądanych wyjaśnień i stosować się do jego uwag w przedmiocie kontroli. Kontroler ma prawo do zajmowania obranego przezeń miejsca, do przeglądania rachunków, ksiąg i wykazów.

§ 15.

Sposób zabezpieczenia i uiszczenia podatku biletowego oraz od garderoby normuje się podług zasad, przewidzianych w ustawie i w przepisach wykonawczych o normalnym podatku od zabaw i widowisk.

Dla zabezpieczenia podatku za potrawy i napoje kasa przedsiębiorstwa lub osoby, zarządzające obchód, obowiązane są uiszczyć ustaloną przez naczelnego kontrolera sumę temuż kontrolerowi na każde jego żądanie, nie później jednak, jak o godzinie 8 rano za kwitem tymczasowym z pieczęcią kasy miejskiej.

Naczelnny kontroler okazać winien specjalne upoważnienie, podpisane przez Prezydenta Miasta i zaopartone w pieczęć Magistratu m. Łodzi.

§ 16.

Obrachunek podatku biletowego i od garderoby, jak również od potraw i napojów, winien być sporządzony według wskazówek Oddziału Podatkowego i złożony temuż Oddziałowi najdalej do dnia 4 stycznia 1921 z dołączeniem wymaganych dowodów i niezużytkowanych biletów i znaczków.

§ 17.

Po zatwierdzeniu obrachunku Oddział Podatkowy wyda nakaz płatniczy, podług którego interesowane przedsiębiorstwa lub osoby winny uregulować podatek w kasie miejskiej, przyczem kwity kaucyjne i tymczasowe należy zwrócić.

§ 18.

W razie ukrywania podatku lub współdziałania w ukryciu, podlega odpowiedzialności prawnej nie tylko właściciel lub osób, upoważniona do prowadzenia przedsiębiorstwa, albo osoby, zarządzające widowiska, zabawy, gry i t. p., ale również personel pomocniczy i obsługujący gości.

Uwaga. W czasie obowiązywania specjalnego podatku przedsiębiorca lub osoby, zarządzające obchody, winny umieścić na widocznym miejscu plakaty, informujące

publiczność o pobieraniu podatku. Plakatów dostarczy Magistrat.

§ 19.

Za należyte uiszczenie podatku odpowiadają solidarnie, zarówno właściciel lokalu, jak i osoby, zarządzające widowisko, zabawę, grę lub rozrywkę.

§ 20.

Przepisy niniejsze obowiązują z dniem ogłoszenia w „Dzienniku Zarządu m. Łodzi.”

Łódź, dnia 23 grudnia 1920 r.

Magistrat m. Łodzi

Prezydent **A. Rzewski.**

Obwieszczenie.

Magistrat m. Łodzi podaje do wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych depeszą z dnia 24 b. m. № S. F. 2411/2 zatwierdziło w następującem brzmieniu uchwałę Rady Miejskiej m. Łodzi z dnia 1 grudnia r. b.

o podatku specjalnym na rzecz kasy miejskiej od obchodów sylwestrowych i noworocznych.

§ 1.

Na rzecz kasy miejskiej ustanawia się specjalny podatek od wszystkich widowisk, zabaw, gier i rozrywek, organizowanych w noc sylwestrową, t. j. z dnia 31 grudnia 1920 na dzień 1 stycznia 1921 i w nocy z dnia 1 na dzień 2 stycznia 1921 r.

Jeżeli z widowiskiem, zabawą, grą lub rozrywką połączone jest podawanie napojów i potraw, to opodatkowaniu podlega również należność za potrawy i napoje.

§ 2.

Specjalny podatek pobiera się również od rachunków za potrawy i napoje, podawane w restauracjach, cukierniach i t. p. zakładach, otwartych w czasie, wymienionym w § 1.

§ 3.

Podatek obowiązuje w czasie od godz. 9 wieczór do godz. 8 rano.

§ 4.

Podatek pobiera się:

a) w wysokości 100%, doliczanych do cen biletów wejścia lub kart uczestnictwa i do ceny biletów, wydawanych za przechowanie garderoby,

i b) w wysokości 50%, doliczanych do należności za potrawy i napoje.

§ 5.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu, a w szczególności do sposobu poboru i przeprowadzenia kontroli, wyda Magistrat.

§ 6.

W razie ukrywania podatku lub współdziałania w ukryciu podatku, podlega odpowiedzialności prawnej nie tylko właściciel lub osoba odpowiedzialna do prowadzenia przedsiębiorstwa, albo osoby zarządzające widowiska, zabawy, gry i t. d., ale również i personel pomocniczy i obsługujący gości.

§ 7.

Za należyte uiszczenie podatku odpowiadają solidarnie, zarówno właściciel lokala, jak i osoby zarządzające widowisko, zabawę, grę lub rozrywkę.

Łódź, dnia 27 grudnia 1920 r.

Magistrat m. Łodzi.

Prezydent Rzewski.

Sprawy aprowizacyjne.

Protokół

konferencji aprowizacyjnej przedstawicieli kooperatyw i Komitetu Samopomocy Społecznej Spożyców w Łodzi, w sprawie cen maksymalnych, w dniu 15 grudnia 1920 roku, w sali obrad Rady Miejskiej w Łodzi.

OBEJNI pp: Delegat Województwa Łódzkiego, Naczelnik Departa-

mentu Aprowizacyjnego, Kostecki, ławnicy Magistratu Kaffanke i Arndt, referent Wydziału Zaprowiantowania Miasta Lauterbach, Naczelnik Okręgowego Urzędu Walki z Lichwą w Łodzi, dr. Grabowski, radni Jaranowski i Kropf, przedstawiciele Cechu Rzeźników Lutrosiński i Włodarski, przedstawiciel Cechu Piaskarzy Graliński, oraz przedstawiciele kooperatyw i Komitetu Samopomocy Społecznej Spożyców w Łodzi.

Posiedzenie zagań o godz. 6 m. 15 zastępcą przewodniczącego Miejskiej Komisji Aprowizacyjnej ławnik Kaffanke, powołując na sekretarza p. Lauterbacha,

Przewodniczący Kaffanke, otwierając posiedzenie, oświadczył, iż zostało ono zwołane przez Magistrat na żądanie kooperatystów, nadmienając, iż jest to tylko konferencja, mająca charakter informacyjny dla Komisji Aprowizacyjnej. Wnioski poszczególnych mówców nie będą przegłosowywane, lecz przyjęte jako dezzyderaty dla Komisji Aprowizacyjnej.

Ławnik Kaffanke uzasadnia swoje stanowisko co do cen maksymalnych na posiedzeniu Komisji Aprowizacyjnej w dniu 2 grudnia r. b., replikując na bezpodstawne zarzuty ze strony spożyców — członków Komitetu Samopomocy Społecznej przeciwko Wydziałowi Zaprowiantowania Miasta, który ze swej strony czyni stałe zabiegi w trosce o zabezpieczenie miasta żywności.

Jednocześnie mówca oświadcza, że o ile cennik przy sekwestrze lub na terenie całego państwa, względnie Województwa, byłby wskazany i korzystny dla konsumentów, gdyż wpłynąłby na regulację cen, oraz utrzymałby w korbach jednostki chcące spekulować, a korzystające z ciężkiego stanu aprowizacyjnego, o tyle cennik, nie odpowiadający cenom zakupu, w obecnych warunkach, gdy miasto pozbawione jest zupełnie produktów, powoduje odpływ tych produktów do innych miejscowości, narażając miasto na większe

jeszcze przesilenie aprowizacyjne.—

Pan Kaffanke zaznacza, że cennik maksymalny przyczyni się do demoralizacji tych jednostek, które zamiast baczyć nad przestrzeganiem obowiązujących przepisów, będą konfiskowały, względnie nabywały po cenach maksymalnych i dla własnej korzyści towary, sprowadzone do Łodzi przez nieświadomych stan rzeczy producentów i handlarzy.—

Przedstawiciel kooperatywy „Solidarność” przedewszystkiem zwraca się z zapytaniem, jakie cele reprezentuje Komitet Samopomocy Społecznej Spożywców, cennik maksymalny uważa za zbędny, przyezem po dłuższym przemówieniu zgłasza dezyderat przeciwko ustaleni cennika maksymalnego.—

Radny Jaranowski w imieniu 13 kooperatyw oświadcza, że nie rokaje powodzenia Komitetowi Sam. Społ. Spożywców, składającego się jako przypuszcza z ludzi nowych, nie obeznanych z ruchem spółdzielczym przyezem p. Jaranowski złą aprowizację ludności przypisuje biurokratyzmowi Ministerstwa Aproprowizacji.—

Pan Kokorzycki wyjaśnia, cele Komitetu Sam. Społ. Spożywców, reprezentującego interesy spożywców ze sfer pracujących, których budżet nie podoła rosnącej drożyznie, a mianowicie: urzędnicy państwowi i komunalni, policja, nauczycielstwo i t. p. Mówca podkreśla przemówienia kooperatystów, z których wynika, że kwestję drożyzny zajmują jednostronnie i jedynie, ze stanowiska kupieckiego, pomijając zdolność nabywczą spożywców.— Kooperatyści uznają bezcelowość jakoby walki z drożyzną, przypisując powstanie jej przyezynom zupełnie niezależnym od społeczeństwa, natomiast pan K. wyjaśnia, że są czynniki spekulacji wzmagające drożyznę, które tylko solidarna akcja całego społeczeństwa może usunąć.—

Pan Kokorzycki zaprasza kooperatystów do pracy na nowej pla-

cówce, zaznaczając, że wstąpieniem swym do Komitetu S. S. S. mogą zapewnić sobie kierownictwo jego akcji.—

Jednocześnie mówca zgłasza protest przeciwko komunikatowi Biura Prasowego Magistrata, opisującego bytność delegacji kooperatystów u p. Prezydenta miasta, żądając w prasie odpowiedniego sprostowania.

Dr. Grabowski uznaje konieczność walki ze spekulacją żywnościową przez ustalenie cen maksymalnych, zaznaczając, że o wyznaczenie tychże na całym terenie Państwa poczynił starania w Ministerstwie Aproprowizacji; jednocześnie dr. G. protestuje przeciwko niechętnemu stanowisku kooperatystów względem działalności Urzędu Walki z Lichwą.

Pan Chrzan, członek Komitetu S. S. S., stwierdza: „że zgraja paskarzy chce wydrzeć robotnikowi uzyskane podwyżki płacy przez nową falę drożyzny, wywołać nowe strajki i wzniecić w kraju bolszewizm i jak robotnik nie postawi tamy paskarstwu żywnościowemu, to cały kraj pójdzie w ruinę”.—

Przedstawiciele Stowarzyszeń Spożywczych: „Robotnik”, „Rola” i „Zorza” przyezynę braku produktów przypisują nieadolność aprowizacji rządowej i paskarstwa chłopca, zaznaczając, iż nie wiedzieli o akcji Komitetu S. S. S. równocześnie proponują wspólny wice przedstawiciele kooperatywy, spożywców i związków zawodowych jaknajbliższą niedzielę.

P. P. Miśkiewicz i Nowicki, członkowie Komitetu S. S. S., zarzucają kooperatystom, że ci nie bronią dostatecznie potrzeb spożywey—robotnika.—

Po wyzerpującej dyskusji złożono do Prezydium zebrania następujące dezyderaty, w celu rozpatrzenia tychże przez Miejską Komisję Aproprowizacyjną na najbliższym posiedzeniu, a mianowicie:

1) Stowarzzenia Spożywece „Solidarność”, „Łodzianin”, „Jedność” i „Nasze Wyzwolenie”, treści:

„Zważywszy:

- 1) że szalejącą drożyzną, która gnębi ludność pracującą, powoduje ogólny stan gospodarezy, i finansowy polityczny kraju naszego,
- 2) że partyzancka walka z poszczególnymi drobnymi paskarzami, prowadzona przez czynniki urzędowe lub nie powołane, sprawy nie roztrzygnie, przeciwnie, pogorszy sytuację spożywców, zwłaszcza niezadowolonych, niestety w wielkiej mierze, dzięki katastrofalnej aprowizacji, od drobnych dostawców, handlarzy i wsi;
- 3) że kolosalną większość ludności m. Łodzi (2/3) zrzeszona jest w kooperatywach, które jedynie mogą i powinny zająć się obroną interesów spożywców — drogą, czy to masowych zakupów, czy to ustaleniem cennika obowiązującego, o ile tenże jest możliwy i wskazany, — zebrani dnia 15-XII.20 r. przedstawiciele kooperatyw protestują przeciwko nieumiejętnie wszczętej akcji przez nikomu nieznaną i nieodpowiedzialną czynniki, gdyż także akcja grozi wzmożeniem się drożyzny i tym samym zastrzeżeniem katastrofy aprowizacyjnej. —

Zebrani uchwalają wyłonić z pośród siebie komisję, która wraz z przedstawicielami Magistratu i zainteresowanych Związków Zawodowych opracuje cennik obowiązujący, poręczony od producentów, i przedstawi tenże następnej konferencji przedstawicieli kooperatyw do zatwierdzenia.

Za Stow. Spoż. „Solidarność“

(—) J. Labiński

Za Stow. Spoż. „Łodzianin“

(—) Wł. Wilezyński

Za Stow. Spoż. „Jedność“

i „Nasze Wyzwolenie“

(—) podpis nieczytelny,

- 2) Decyderat p. F. Szczepaniaka:

„Zebrani w dniu 15.20.1920 roku przedstawiciele Związków Zawo-

dowych i kooperatyw stwierdzają, iż gospodarka Rządu i Ministerstwa Aproprowizacji w Łodzi i w całym kraju jest zupełnie nieudolna, wobec tego brak żywności, wyzysk i paskarstwo niezem nic zaspokojone i nie ograniczone, panoszy się w całej pełni. — Zebrani żądają wprowadzenia w życie niezależnie od Miejskiej Komisji aprowizacyjnej komisji, składającej się z przedstawicieli kooperatyw, któraby zajęła się kontrolą i normowaniem cen na artykuły pierwszej potrzeby.

(—) F. Szczepaniak

- 3) Decyderat p. Kokorzyckiego w imieniu Komitetu Samopomocy Społecznej Spożywców w Łodzi:

„Ceny maksymalne, ustalone w dn. 2 grudnia r. b. przez Komisję Aproprowizacyjną Miejską przy udziale przedstawicieli Magistratu, Urzędu Walki z Lichwą, kooperatyw i spożywców, oparte na wysokim poziomie faktycznych cen paskarskich przy uwzględnieniu ostatniej regulacji cennika płac, zdobytych jako minimum w ciężkiej walce ekonomicznej przez robotników fabrycznych, są jednak za wysokie dla tych spożywców, których stałe płace nie dosięgają połowy minimum płac robotniczych, jak urzędnicy państwowi, komandani, policja, naczynielstwo, oficyjaliści. Ponieważ cena chleba reguluje cenę pracy, przeto spożywey, zrzeszeni w Komitecie Samopomocy Społecznej Spożywców uznają, iż urzędowe ceny maksymalne nie mogą być przekroczone ponad poziom prawnie ustalony w dniu 2 grudnia r. b., grozi to nową falą regulacji cennika płac, strejków, i godzi w interesy tak robotników, jak fabrykantów, prowadząc Państwo do ruiny“.

- 4) Decyderat p. ławnika Kafkanego:

„Ze względu na to, że ceny zakupu, robocizny, przewoza w międzyczasie od 15 listopada r. b. zmieniły się, zebrani oświadczają się za

poddaniem rewizji cennika maksymalnego.“

Posiedzenie zamknięto o godzinie 9-ej.—

— **Brak węgla.** W związku z katastrofalnym brakiem węgla, który doprowadził do zamknięcia całego szeregu fabryk łódzkich, skutkiem czego około 30 tys. robotników pozbawionych zostało pracy udała się w poniedziałek, dnia 20 b. m. do Warszawy delegacja robotników z prezydentem Rzewskim na czele.

W Min. Handlu i Przemysłu odbyła się konferencja z ministrem p. Przanowskim przy udziale posła łódzkiego, p. Waszkiewicza. Prezydent Rzewski wyjaśnił cel przyjazdu delegacji, prosząc w imieniu Magistratu o poparcie postulatów delegacji robotniczej. Przedstawiciele Związków Zawodowych przedstawili Ministrowi rozpaczliwą sytuację w jakiej znajduje się Łódź i złożyli jednocześnie oświadczenie, że z racji przymusowego bezrobocia robotnicy nie rezygnują ze swego prawa do wynagrodzenia.

Minister Przanowski w odpowiedzi wyjaśnił, że z powodu inwazji bolszewickiej koleje nie posiadały zapasu węgla, a w przeddzień kryzysu nie było nawet jednodniowej rezerwy. Z tej przyczyny skierowano wszystkie węgiel na potrzeby kolei, gdyż zatamowanie ruchu kolejowego uniemożliwiłoby dostawę żywności do miast. Spodziewać się należy, że kryzys węglowy zażegnany będzie w ciągu 10 dni, o ile nie nastąpią nowe komplikacje w Zagłębiu Dąbrowskim. Szczupłość taboru kolejowego przyczynia się do zaostrenia kryzysu. Państwo posiada zaledwie 1500 lokomotyw gdy dla normalnego zaspokojenia potrzeb niezbędnych jest 6000. — Stąd pochodzą nieuzasadnione zarzuty pod adresem Rządu, który nie może w ciągu roku naprawić tego, co zniszczyły lata nlewoi i wojny.

O godzinie 8-ej wieczor delegacja udała się do prezesa ministrów

Witosa. Zagaił konferencję poseł Waszkiewicz zaznajmiając prezydenta ministrów z sytuacją miasta.

Prezydent Rzewski wskazał na ciężkie chwile, jakie przeżyła Łódź podczas okupacji niemieckiej. Nadzwyczajnym wysiłkiem dźwignął się z ruiny przemysł po kilkuletniej bezczynności i dziś wśród powszechnego zastoju Łódź jest pierwszym miastem w Polsce, które wytwarza i produkuje. Robotnicy łódzcy z podziwu godną cierpliwością znosili dolegliwości aprowizacyjne, spodziewając się poprawy, lecz naprzóżno. Łódź nadal nie otrzymuje chleba, a natomiast kwitnie paskarstwo i spekulacja. W Łodzi wszystko kupić można ale po cenach niedostępnych dla szerokich warstw ludności pracującej. Ostatnio z powodu braku węgla utraciło pracę kilkadziesiąt tysięcy robotników.

Następnie przemawiali delegaci związków pp. Kaczmarski, Kaźmierczak, Murzyn i obywatelka Wnuczówna kreśląc sytuację robotników łódzkich.

Prezes ministrów wskazał w odpowiedzi, że przeżywamy okres ciężki tak jak ongi za czasów okupacyjnych. Wszyscy składają odpowiedzialność za skutki wojny, za nieorganizowany aparat państwowy i nieudolność niektórych urzędów na Rząd. Prezes Witos nadmienił, że gdyby chciał iść za tym przykładem, to wówczas wyjechałby do miejsca rodzinnego do Wierzbosławic, i żyłby bez troski. Odpowiedzialność za stosunki panujące w Polsce ponoszą nie jednostki ale naród cały. Prezes ministrów przyznaje, że niezbyt sprężysta działalność wła z aprowizacyjnych doprowadziła do kryzysu głodowego. Jako chłop stwierdzić musi, że jest jeszcze wiele zboża poza kontyngentowego na wsi, którego ze względu na brak odpowiednich przepisów prawnych wydobyć nie sposób. W konkluzji prezydent Witos przyrzekł uczynić wszystko, co jest w jego mocy, celem naprawy stosunków. Przestrzedz jednak musi przed zbyt

optymizmem w ocenie zjawisk gospodarczych, który jest bardziej szkodliwy niż pesymizm. Należy prawdziwie patrzeć w oczy. Żle jest nie tylko u nas, ale we wszystkich państwach ościennych, które przeżyły okropności wojny. Zdaniem prezydenta ministrów zmiana Rządu nie uratuje sytuacji, gdyż zło tkwi głębiej i może być usunięte ze zmianą warunków gospodarczych.—

Kronika Miejska.

— **Żywność dla dzieci.** Na skutek zawiadomienia polskiego Komitetu Pomocy Dzieciom, że od 1-go grudnia r. b. cena 160 gramowej porcji żywności z darów amerykańskich zostaje podwyższona z 30 fen. na 60, komitet Taniach Kuchni jest zmuszony przerwać z dniem 1-go stycznia 1921 roku wydawnictwo bezpłatnych obiadów. Począwszy od tej daty wydawane będą obiady płatne po 60 fen. za porcję. Inkasowanie należności za obiady odbywać się będzie w sposób następujący: każde biedne dziecko otrzymywać będzie w szkole u kierownika codziennie jeden bon obiadowy (jak dotychczas). Dnia 2-go stycznia 1921 r. a następnie co dziesięć dni każde dziecko za opłatą 6 mk. otrzymywać będzie 10 bonów obiadowych od gospodarza kuchni. W celu uniknięcia fałszowania, każdy bon będzie zaopatrzony w pieczętkę odnośnej kuchni i datę. Bon taki przedstawiony łącznie z bonem szkolnym uprawiać będzie do otrzymania jednej porcji w dniu oznaczonym. Prawo odcinania, względnie odrywania bieżącego bonu (talona) przysługiwać będzie wyłącznie pracownikowi kuchni, wydającym obiad. Tym sposobem zapobiegnie się różnym nadużyciom jak n. p. brania kilka porcji naraz, odkładania bonów na dzień następny, dlatego, że obiad się nie podoba i t. p. Za niewykorzystany danego dnia bon, pieniądze zwracane nie będą, a to z tej przyczyny, że kuchnia będzie

przygotowywała codziennie całą ilość obiadów podaną przez Wydział Szkolnictwa w kontrolkach i opłaconą przez konsumentów.

Kandydatów na bezpłatne obiady (dzieci wyjątkowo biedne) kwalifikować będą dzielnice zapomogowe po uprzednim sprawdzeniu stanu materialnego. Od ul. Przejazd- południowa część miasta- dzielnica druga, ul. Kilińskiego 160. Od ul. Przejazd na północ - dzielnica pierwsza- ul. Konstanyńska 27. — Dzielnice te po zakwalifikowaniu będą wydawały dzieciom odpowiednie bezpłatne talony odmiennego koloru.

— **W sprawie rejestracji bezwyznaniowców.** Do miejscowego sądu okręgowego wniesiona została skarga przeciwko Urzędowi Stanu Cywilnego, który w myśl odnośnych wyjaśnień ministerjalnych orzekających, że przepisy prawne obowiązujące na terytorjum b. zab. ros. nie znają pojęcia bezwyznaniowości, odmówił wniesienia aktu urodzin dziecka z małżeństwa cywilnego do rejestru.

Petent motywuje skargę swoją tem że zgodnie z par. 84 Kod. Cyw. polskiego oraz w myśl ogólnych zasad prawa cywilnego bezwyznaniowcy zachowują swój stan cywilny i na pozostałym obszarze zjednoczonej Rzeczypospolitej i z tych względów traktowani być powinni w sposób analogiczny do dysydentów, staroobrzędowców i c. t. c. Wychodząc z tego założenia petent domaga się nakazania przez sąd okręgowy Urzędowi Stanu Cywilnego wniesienia go do rejestru dla bezwyznaniowców.

— **Kursa dla Magdalenek.** W niedzielę d. 14 b. m. o godz. 11 rano w szpitalu pod wezwaniem „Marji Magdaleny“ odbyło się uroczyste otwarcie kursów robót ręcznych oraz biblioteki dla pacjentek. Uroczystość poprzedzona została mszą świętą odprawioną w miejscowej kaplicy przez kapelana szpitala

Nauki robót ręcznych oraz pogadanki udzielane będą przez dwie nauczycielki pod ogólnym kierownictwem p. Wandy Ładziny, narazie wprowadzone zostaną roboty sznurkowe i słomkowe których zbyt do pewnego stopnia już jest zapewniony.

R ó ż n e

W fabryce gotowych domów.

Fabrykacja domów składanych, w związku ze zniszczeniem, jakie poczyniła w kraju naszym długoletnia wojna, staje się coraz bardziej aktualną.

Współpracownik lwowskiej „Gazety Wieczornej” zwiedził fabrykę składanych domów we Lwowie i podaje szereg ciekawych szczegółów które za pismem tym powtarzamy.

Zakład zajmuje się obróbką pni drzewnych na belki i przyspasabianiem części składowych domów według rozmaitych planów. Belki mają 12 cm. grubości i 20 cm. szerokości, długość jest rozmaita, zależnie od wielkości mającego powstać domu i ściany, w której belka ma się znaleźć. Dlatego też robota nie pozostawia odpadków, z wyjątkiem kory i trocin, gdyż wszystkie kawałki drzewa są odpowiednio użyte i przeznaczenie ich ściśle określone. Belki są opatrzone na końcach w odpowiednie wycięcia, tak, że zbija się je bez gwoździ; liczby znaczone na belkach i uwidocznione w planie domu, ułatwiają składanie elementów. Ściany działowe są cieńsze niż zewnętrzne, zaopatrzone w otwory na drzwi. Oczywiście, fundament domu musi być jak przy każdej budowie, wystawiony poprzednio i na nim układa się owe „klocki”, aż do krokwi dachu. Fabryka, dostarcza zatem do budowy domu wszystkiego, z wyjątkiem fundamentu i pokrycia dachu, które może być dowolne.

Domy wyrabiane są według 14 zasadniczych typów, od jednoizbo-

bowych chat do dworków, składających się z 3 pokoiów, kuchni i sieni. Wygląd jest estetyczny i swojski, bo wzorowany na dawnym polskim budownictwie drewnianem.

Fabryka znajduje się daleko za miastem na Persenkówce w pobliżu toru kolejowego, Już sam zewnętrzny jej widok wskazuje, że zakrojona jest w miarę wielkich zakładów przemysłowych. W murowanym budynku, który stanowi serce fabryki, króluje olbrzymie żelazne koło, poruszające wszystkie maszyny. Maszynę parową o sile 650 koni zasila para z 3 kotłów, obliczonych na ciśnienie 15 atmosfer. Budynek ten zawiera także warsztaty podręczne i mieszkanie maszynisty. Obok stoją dwie olbrzymie, osobiwe w swoim rodzaju drewniane hale po 1600 m. kw. powierzchni. Jedna z nich zawiera maszyny tartaczne do tarcia kłoców, druga maszyna ciesielskie do wyrobu elementów, oraz warsztaty stolarskie. Wszystkie prace wykonywane są bowiem zapomocą maszyn. Dalej znajduje się suszarnia o pojemności 18 wagonów, służąca do sztucznego podsuszania materiału drzewnego.

Nad wszystkim panuje czerwony komin fabryczny, pamiętny jako bastion twierdzy polskiej w czasie walk w roku 1918 i 19, znaczony śladami kul do wysokości, na której stanęła budowa kolumna w chwili zamachu ukraińskiego.

Obecnie produkuje się elementy w warsztatach prowizorycznych zapomocą lokomobili w sile 35 koni i 12 maszyn do obróbki drzewa. Zakład w pełnym ruchu produkować będzie 10 domów dziennie, oprócz ubocznych produktów, jak deski, gonty i wyroby stolarskie. Główne bowiem części fabryki są jeszcze w budowie i uruchomione będą za kilka tygodni.

Wyrób gotowych domów jest projektem inż. Jana Webera, obecnego prezesa głównej komisji rozdziału drzewa przy ministerstwie robót publ. Fabrykę założono w roku

1918⁷ za czasów austriackich — podczas inwazji ukraińskiej uległa ona kompletnemu zniszczeniu. Prowadzi ją ministerstwo robót publ. a sprzedaż domów odbywa się za pośrednictwem Krajowego Urzędu odbudowy Kraju.

Zakład tego rodzaju jest osobliwością, podobny wyrób gotowych domów praktykowany jest tylko w Szwecji i w Ameryce, gdzie zresztą wyrabiają tylko baraki z desek, których użycie w naszym klimacie jest niemożliwie. W Polsce posiadamy już kilka takich wytwórni na wzór lwowskiej: w Kępie koło Rozwadowa, w Augustowie, w ziemi Suwalskiej i w Skarzyskach w Kieleckiem; w projekcie jest 6 nowych fabryk. Wszystkie są wzorowane na lwowskim zakładzie, który wyszkolił już w tym kierunku szereg inżynierów.

Położenie fabryki w pobliżu dworca na Persenkówce jest bardzo dogodne, dla transportu materiału i wyrobów, gdyż ładuje się je wprost na wagony zajeżdżające przed fabrykę specjalnie dobudowanym torem. Jedyną trudność stanowi wielka odległość fabryki od miasta; dlatego też z czasem wybuduje zakład szereg domków dla robotników zajętych w fabryce i stworzy osobną kolonię robotniczą, stanowiącą jakby oddzielne miasteczko. Istnienie fabryki gotowych domów, która właścicielom zniszczonych siedzib da możliwość szybkiego i łatwego wystawienia chat i domów bez pomocy cieśli, jest niezmiernie doniosłym faktem dla sprawy odbudowy kraju i pchnąć ją może odrazu na tory realnej i owocnej pracy.

O G Ł O S Z E N I E.

Podaje się do wiadomości czynnych wytwarzających zakładów przemysłowych m. Łodzi, oraz firm i instytucji, uprawnionych do korzystania z deputatu żywnościowego w myśl rozporządzenia Ministerstwa Apropowizacji z dnia 8-go października 1919 roku, że celem uzyskania odnośnego przydziału na m. Luty 1921 roku, winni złożyć do Miejskiej Komisji Kwalifikacyjnej, Pomorska 16, Oddział Żywnościowy: imienną listę swych pracowników, niezależnie od rodzaju ich zajęcia, zaświadczoną przez p. Inspektora Pracy, a także własnoręcznie pokwitowaną z odbioru żywności przez każdego robotnika, do 1-go stycznia 1921 roku.

Zastrzegą się, że listy złożone po tym terminie, będą kwalifikowane na miesiąc marzec 1921 roku.

To samo dotyczy zakładów przemysłowych, firm i instytucji już zarejestrowanych w ubiegłych miesiącach. —

Miejska Komisja Kwalifikacyjna
przy Magistracie m. Łodzi.

Zaginęła karta węglowa na imię Kimofei Michaluk zam. przy ul. Średniej 14.

OGŁOSZENIE.

Posiadacze karty żywnościowej okresu 128-go na grudzień uprawnieni są do nabycia:

1/2	funt. kaszy orkiszowej na podstawie odcinka №	2
1	" soli białej	3
1	" " ciemnej	4
400	gram. cukru białego	5
1	funt. chleba żytniego	6
2	" " " "	7
2	" " " "	8

Odcinek № 5 realizowany będzie dopiero po nadejściu cukru do Łodzi.

Karty okresów poprzednich niniejszym się anieważnia z wyjątkiem odcinka № 7 na cukier 127-go okresu, który realizowany będzie do końca grudnia.

M A G I S T R A T

Łódź, dn. 18 grudnia 1920 r.

Komitet Rozdziału Chleba i Mąki.

W E Z W A N I E

w sprawie podatku od psów.

Przystępując do sporządzenia rejestru podatku od psów za r. 1921, Magistrat m. Łodzi wzywa wszystkich posiadaczy psów, aby ZGŁOSILI psy swoje do podatku za r. 1921 w biurze Oddziału Podatkowego przy Placu Wolności № 3 (front I piętro, pokój № 5) w czasie do dnia 15 stycznia 1921.

Uchylający się od tego obowiązku będą pociągnięci do odpowiedzialności z art. 138 kod. karnego.

Jednocześnie Magistrat podaje do wiadomości, że do rejestru podatkowego za r. 1921 wpisani będą prócz nowych, wszyscy dotychczasowi podatnicy, o ile do dnia 15 stycznia 1921 nie zawiadomią Oddziału Podatkowego o pozbyciu się psa. Jeżeli kto z pośród nich, nie posiadając już obecnie psa, nie zażąda wykreślenia go z rejestru do dnia 15 stycznia, obowiązany będzie uiścić podatek za I półrocze 1921 tytułem zwrotu kosztów, spowodowanych opóźnieniem zawiadomienia.

Podatek od psów za r. 1921 winien być zapłacony w czasie od dnia 20 do dnia 31 stycznia 1921 w Miejskiej Kasie Podatkowej przy placu wolności (Nowym Rynku № 14 w godz. Kasowych) od 9 rano do 12 w południe.

Na rok 1921 zwykły podatek od psa wynosi	mk. 80.—,
od psa myśliwskiego	„ 160.—,
a za każdego następnego psa myśliwskiego po	„ 200.—,
od psa łańcuchowego	„ 40.—,

Płatnikom podatku wydane będą nowe znaczki dla psów za zwrotem starych.

Uwaga: Nakazy płatnicze podatku od psów na r. 1921 nie będą rozesłane do poszczególnych płatników i wobec tego każdy posiadacz psa przed uiszczeniem podatku winien się zgłosić wprost do Miejskiej Kasy Podatkowej przy okienku № 16.

Łódź, dnia 23 grudnia 1920.

Magistrat m. Łodzi.

LICYTACJE PRZYMUSOWE.

W środę, dnia 29 grudnia 1920 r. odbędą się licytacje za gotówkę przy następujących ulicach.

Między godz. 9 a 4 przed poł. ul. Łutomierska 5, kołdra płaszowa. Podrzeczna 10, stół. Wschodnia 34, kredens pokojowy i kuchenny. Wschodnia 18, lustro. Wschodnia 22, dwie szafy dębowe. St. Rynek 5: szafa. Kilińskiego 15, obrus. Wolborska 28, lampa. Polna (Koziny) 33, maszyna do szycia. Polna 22 (Koziny), szafka i stolik. Łutomierska 136, stół sosnowy, krzesło i lustro. Aleksandryjska 18, kredens. Ciemna 15, szafa. Wesoła 8, maszyna do szycia. Zgierska 17, zegar, Wilenska 4 kredens kuchenny.

W czwartek, dnia 30 grudnia 1920 r. odbędą się licytacje przy następujących ulicach.

Między godz. 9 a 4 przed poł. ul. Zawadzka 36, zegar. Kilińskiego 15, stół. Kilińskiego 23, serweta płaszowa, lustro. Al. 1-go Maja 18, szafa do rzeczy, komoda, kanapa i maszyna do szycia. Piotrkowska 66, biurko. Wólczańska 41, stół. Wólczańska 43, lustro i kredens kuchenny. Wólczańska 52, kapa zielona. Wólczańska 61, zegar stojący. Kilińskiego 146, tremo. Przędzalniana 16-a, szafa. Główna 5, biurko. Główna 39, obrus płaszowy. Lipowa 9, 2 stoliki do kwiatów i zegar ścienny. Kolejna 1, wóz. Piotrkowska 199, szafa do rzeczy.

Łódź, dnia 27. 12 1920 r.

Miejski Urząd Sekwestracyjny.

OBWIESZCZENIE.

Województwo Łódzkie zawiadomiło w dnia 2 grudnia r. b. L. SM. 321/II/4, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 29 listopada r. b. za № SF. 759/2 zatwierdziło uchwałę Rady Miejskiej m. Łodzi z dnia 12 października r. b. o podwyższeniu podatku od psów, który, poczynając od roku 1921, wynosi rocznie

zwykły podatek	mk. 80.—,
podatek od psa myśliwskiego	„ 160.—,
a za każdego następnego psa myśliwskiego po	„ 200.—,
podatek od psa łańcuchowego	„ 40.—.

Łódź, dnia 23 grudnia 1920 roku.

Prezydent Rzewski.

zaginięła karta powołania wydana w Łodzi na imię Ajzyka Opoczyńskiego. 3—3

Zaginięły paszport rosyjski wydana w Wilnie na imię Marji Kozakiewicz. 3—3

Zaginięła koncesja na przedsiębiorstwo wydana w Łodzi.

Zaginięła legitymacja policyjna na imię Stanisława Sapińskiego za № 996, dwa tysiące marek i karta deputatowa.

BIBLIOTEKA
Zarządu Miasta Łodzi.

Odbito w tłoczni B-ci Holcman w Łodzi, ul. Zawadzka № 7.